

77

Aftur að sólunni

1. Aft - ur að sól - unn - i sveig - ir nú heim - skaut - ið kald - a,
 2. Móð - ir vor jörð, þú sem myrkr - ið og hel - kuld - inn þjá - ir,
 3. Flýtt þér, ó, hnött - ur, að fjör - gjaf - a þín - um að snú - a,
 4. Á - fram með sól - unn - i, yngj - ast skal ver - öld - in kald - a,

son - ur - inn týnd - ur í átt - hag - ann girn - ist að hald - a.
 mun þér ei lengj - ast að aft - ur þitt brúð - ar - skart sjá - ir?
 flýtt þér, ó, jörð, þig með skín - and - i klæðn - að - i bú - a.
 á - fram til Guðs rík - is, lát - um ei myrkr - in oss hald - a.

Sóln - ann - a sól, sál vor er reik - and - i hjól,
 Er þá ei von, út - læg - i him - ins - ins son,
 En þú, mín önd, und - ir Guðs lífg - and - i hönd
 Sól - nann - a sól, sért - u vort lif - and - i skjól.

snú þú oss, al - fað - ir ald - a.
 Guðs mynd og Guðs náð þú þrá - ir?
 flýtt þér að til - biðja' og trú - a.
 Dýrð sé þér, al - fað - ir ald - a.